

**Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis In Qvatuor
Partes Distributæ Pars ...**

In qua de Virtutibus in Communi, & Theologicis, Fide, Spe & Charitate, nec
non Virtutibus Cardinalibus, præsertim Justitia & Jure, ac Religione
ceterisq[ue] annexis, & Vitiis Oppositis in particulari breviter & dilucidè
tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiæ, 1663

- Concilia Generalia approbate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72941](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72941)

publicam, sed pœnes unum aliquem sit
suprema potestas: quodque ex nullo capite
constet potestas ista Conciliorum.

158. Ad Concilium Constantiense respon-
tur ipsum hac in parte nõ esse approbatum
à Martino V. qui solùm probavit ea quæ
conciliariter decreta erant; idque in materia
fidei, nempe contra *Wiceliffitas & Hussitas*.
Decretum porrò istud est factum *sess. 4.*
(quando à Concilio discesserat Joannes
XXIII. nullo ejus loco præsidete, nulli quo-
que aderat Prælati de obedientia Gregorii
XII. aut Benedicti XIII.) non conciliariter,
& absque disquisitione in Conciliis consuetã,
veluti explicativum opinionis de sua pote-
state, ac opportunè præambulum tollendo
schismati; cum manifestum sit, non fuisse
rem istam tamquam fidei tractatam, neque
intentum Patrum fuisse ibi dogmata fidei
tradere aut errores damnare. Similiter *Con-
cilium Basileense* erravit: quod quidem erat
legitimè indictum, sed mox degeneravit
in schismaticum, seditiosum & nullius pro-
fus auctoritatis Conciliabulum (prout de-
claratur in *Lateranensi ult. sess. 11.*) ab Ec-
clesia reprobatur; in quo temerariè atten-
tatã depositione Eugenii IV. electus est
Amadæus Dux Sabaudia Antipapa, Dicitur
postea Felix V. qui cum dein cederet Pseu-
do pontificatui, Nicolaus V. pacis gratiã ap-
probavit quasdam Constitutiones ibidem
circa beneficia Ecclesiastica editas. Viden-
da sunt, quæ Pius II. antea Dicitur Eneas
Sylvius scribit in Bulla retractationis à se
juvene scriptorum, ac dudum ante Ponti-
ficatum retractatorum.

Ut autem Syllabus Conciliorum Gene-
ralium ab Ecclesia probatorum aut repro-
batorum sit cuique ad manum, singula hinc
breviter recensendo.

Concilia Generalia approbata.

159. *Concilia
Generalia
Orientis re-
enumerantur.*
I. **I**TAQUE Generale Concilium est Ni-
cænum 318. Episcoporum temporibus
Sylvestri Papæ I. celebratum, ratione
quæstionis de celebrãdo Pascha aliter quam
more Judæorum, qui id celebrabant die
quintadecimã mensis primi: & ratione Arij
negantis divinitatem Christi. Cãnes hujus
Synodi pravorum hominum Biddiis
multi perierunt.

II. Constantinopolitanum 150. Episco-
porum tempore Damasi Papæ congrega-
tum contra Macedonium Episcopum Con-
stantinopolitanum negantem divinitatem
Spiritus sancti; probatumque quoad ea, quæ
de fide ibi constituta sunt.

III. Ephesinum 200. Episcoporum
tempore Cælestini I. contra Nestorium A-
videntem Christum in duas personas, &
consequenter negantem P. Virginem Ma-
riam esse Deiparam.

IV. Chalcedonense Episcoporum 630.
tempore Leonis Papæ contra Euthychen

admittentem in Christo solùm unicam na-
turam: quod Leo probavit quoad acta in
materia fidei.

V. Constantinopolitanum II. Episco-
porum 165. tempore Vigili Papæ cele-
bratum anno 553. in quo reprobantur er-
rores Origenis, Theodori Mopvesteni,
Scripta Theodoretici contra S. Cyrillum, &
Epistola Iba.

VI. Constantinopolitanum III. Episco-
porum 289. tempore Agathonis Papæ
celebratum circa annum 680. contra Mo-
nothelitas. Per errorem tamen non levem
in indice Conciliorum præambulo Prælu-
diis *Francisci Longi Corsolani* numerus iste
Episcoporum, hæresis eadem damnata, Le-
gati Agathonis Papæ statuuntur in Con-
cilio V. ante centum annos ante tempora
Agathonis celebrato, juxta ipsum *Longum*
in *Summa Conciliorum*.

VII. Nicænum II. Episcoporum 350.
tempore Adriani I. anno 787. celebratum
contra Iconomachos.

VIII. Constantinopolitanum IV. Episco-
porum 383. tempore Adriani II. celebra-
tum pro Ignatio Patriarcha Constantino-
politano contra Photium intrusum; in quo
etiam cultus sacrarum Imaginum confir-
matus est. De his octo Conciliis generali-
bus in Oriente celebratis extat Decretum
C. *Sancta Dist. 16.* Ut proinde perperam
Synodus Florentina appelletur VIII. Ge-
neralis. Litteræ porrò Joannis VIII. quasi
improbantis acta hujus Synodi, sunt à Pho-
tio falsatæ.

IX. Et inter ea quæ in Occidente cele-
brata sunt primum, est Lateranense 300. &
amplius Episcoporum, tempore Calixti II.
anno 1122. pro pace & concordia inter
Ecclesiam & Imperium, morumque refor-
matione, nec non pro terra Sancta à Sara-
cenis recuperanda. Acta hujus Concilii in-
terierunt. V. *de Binum in Notis.*

160.
*Concilia
Generalia
Occidentis
enumerantur.*

X. Lateranense II. Episcoporum ferè
mille tempore Innocentii II. anno 1139.
celebratum contra Antipapam, & Arnoldum
de Brixia, ac pro reformatione morum.
Acta hujus Concilii non extant juxta *Bi-
nium*: attamen Canones ex Bibliotheca Va-
ticana recentè editos recitat *Longus* in
Summa Conciliorum.

XI. Lateranense III. Episcoporum 300.
tempore Alexandri Papæ III. anno 1179.
contra Catharos (quos Waldenses & Albi-
genses alii appellant) & Schismaticos ab
Antipapis ordinatos, ac pro reformatione
morum.

XII. Lateranense IV. Episcoporum ad-
minus 400. aliorum verò Patrum, puta
Abbatum, Priorum Conventualium 800.
tempore Innocentii III. celebratum anno
1215. contra hæreses Albigensum & Al-
marici, ac errores Abbatis Joachim, nec non
pro recuperatione terræ sanctæ, ac refor-
matione morum.

XIII. Lugdunense I. Episcoporum 140. tempore Innocentii IV. celebratum anno 1246. causâ Frederici Imperatoris deponendi, expeditionisquæ in terram sanctam suscipiendâ.

XIV. Lugdunense II. Episcoporum plusquam 700. (juxta alios 500.) tempore Gregorii X. anno 1274. celebratum contra Græcorum errores & pro recuperatione terræ sanctæ, aliisque de causis. In quo operâ & studio S. Bonaventuræ unio Ecclesiæ Græcæ cum Latina facta est.

XV. Viennense Episcoporum 300. & amplius, tempore Clementis V. anno 1311. celebratum contra varias hæreses, scilicet Fratricellorum, Begardorum & Beguinarum: in quo etiam Ordo Templariorum extinguitur, & varietate factæ Constitutiones, editæ sub nomine Clementinarum.

XVI. Florentinum anno 1438. Ferrariæ inchoatum, & ratione pestis Florentiæ anno 1439. absolutum sub Eugenio IV. contra errores Græcorum, qui ibidem Ecclesiæ Latinæ conjuncti, unâ cum Armenis. Cui subscripserunt Episcopi 141. cum interim diversi recessissent.

XVII. Lateranense V. & ultimum anno 1512. sub Julio II. inchoatum, & anno 1517. sub Leone X. finitum Episcoporum 114. ad tollendum schisma, quod per Conciliabulum Pisanum celebratum anno 1511. propagabatur, item ad Principum concordiam, Clericis ac populi reformationem.

XVIII. Tridentinum ceptum anno 1545. sub Paulo III. continuatum sub Julio III. & finitum anno 1563. sub Pio IV. celebratum contra hæreses varias istius sæculi, præsertim Lutheranorum. Cui subscripserunt 255. videlicet Legati 4. Cardinales 2. Patriarchæ 6. Archiepiscopi 25. Episcopi 168. Abbates 7. Procuratores absentium 39. Generales Ordinum 7. Et si ex Villapandæo alium numerum Patrum, qui interfuerunt referat Bellarminus l. 1. de Concil. c. 5.

Concilia Generalia reprobata.

161.
Concilia
Generalia
reprobata.

I. INTER Concilia reprobata, primum (quod Ariani velut Generale obtrudunt) est Antiochenum anno 345. (ut habet Sylvius & Longus in Indice) vel potius anno 340. (ut ex Bivio transcribit postea idem Longus in Notis) celebratum tempore Julii I. factione Eusebianorum, qui verè Ariani erant, ibique Athanasium damnarunt, viamque eversioni Nicænæ Synodi pararunt.

II. Mediolanense Episcoporum plusquam 300. tempore Liberii Papæ anno 153. in causa Athanasii habitum; quod quidem fuit verius tyrannica consultatio, Arianorumque conjuratio, justissimèque reprobatum Conciliabulum.

III. Ephesinum II. (quod Synodum præ-

datoriam Veteres vocarunt) tempore Theodosii junioris anno 449. in quo factione Diocæsori occisus est S. Flavianus Episcopus Constantinopolitanus; Legati Leonis Papæ fugati, hæresisque Eutichiana confirmata.

IV. Constantinopolitanum sub Leone Isauro coactum anno 730. contra sacras Imagines. Cui è Patriarchis solus interfuit S. Germanus Episcopus Constantinopolitanus, qui quod actis consentire nollet, à Sede sua dejectus est. Ita Bellarminus l. 1. de Concil. c. 6. Mirum tamen, hujus Concilii non fieri mentionem à Baronio, aut in Tomis Conciliorum Bivio, aut Summa Francisci Longi, qui tamen in Indice præambulo illud statuerat ad annum 728.

V. Constantinopolitanum (quod VII. Synodum appellant Iconomachi) sub Constantino Copronymo, & Pseudopatriarcha Constantinopolitano anno 754. Episcoporum 338. contra sanctas Imagines, reprobatum in Synodo VII. act. 6.

VI. Pisanum ab Imperatore & Rege Galliæ ac aliquot Cardinalibus coactum anno 1511. contra Julium II. reprobatum in Concilio Lateranensi sub eodem Julio II. sess. 2. & 3.

Inter Concilia reprobata solet etiam recitari Concilium Arimense, signanter à Francisco Longo in Indice memorato. Qui tamè in Summa ex Bivio rectius distinguit duo Concilia, unum generale legitimum Episcoporum plusquam 400. qui omnes ferè Catholici, anno 359. habitum tempore Liberii Papæ, in quo fides Ariana condemnata fuit, fidesque Nicæna confirmata. Alterum, Conciliabulum illegitimum & reprobatum, post aliquot menses à dissolutione Concilii ibidem coactum, in quo fraude Arianorum, Ursacii præsertim & Valentis, ac metu minisque Imperatoris consentientibus ferè omnibus Episcopis Catholicis, præter Librium, Servatium Tungrensem, & paucos alios, nomen Homoujion abolitum fuit. Vide Baronium ad annum 359. Bivium in notis ad Concilium, & Conciliabulum Arimense.

De nostrorum Hæreticorum Synodis, Wittenbergensi, Basileensi, Figurina, Bernensi & Nationali (sic vocant) Dordracena, nil attinet dicere: cuiusque enim Catholico notissimum est, fuisse mera Conciliabula, nomineque Concilii proflus indigna.

Concilia partim approbata, partim reprobata.

INTER Concilia partim approbata, partim reprobata, primum censetur Sardinense Episcoporum 376. è quibus trecentos fidem Catholicam firmasse, reliquos septuaginta sex Orientales Arianam fidem scripsisse, ait Bellarminus l. 1. de Conciliis c. 7. An hujus & Fran-

162.
Quid censendum de Concilio Arimense.

163.
Concilia partim approbata, partim reprobata. An hujus & Fran-